

Alespoň se pokusit...

Horolezcem s jednou rukou

Anotace knihy:

Je tomu skoro 15 let, co jsem se poprvé navázal na lano a nesměle vkročil do fascinujícího světa vertikál. Horolezectví mi učarovalo. Z umělé stěny jsem brzy vyrazil do skal, kde jsem sbíral cenné zkušenosti, prohluboval znalosti metodiky, ale především se radoval z každé přežené linie. Hledal jsem cestu, až jsem nakonec stanul na vrcholcích Tater i Alp...

Až na jednu maličkost obyčejný příběh obyčejného kluka. Mám-li být přesný, vlastně je těch maličkostí pět. Právě tolik prstů se mi totiž na levé ruce nevyvinulo do normální podoby. Takřka nic do nich nechytím a občas je to s nimi pěkně k vzteku, i tak je ale mám rád, neboť výrazným způsobem ovlivnily můj přístup ke sportu a k životu vůbec. Věřím, že je vždy lepší pokusit se přes překážku přelézt, než se na jejím úpatí rovnou otočit a prohlásit, že se přes ni nikdy nedostanu.

Stereotypy a předsudky:

- „Bez ruky nemůžeš dělat spoustu věcí, třeba se věnovat horolezectví. Lézt bez ruky se přece nedá a jistění jen s jednou není bezpečné.“
- „Přelez to raději jinudy, tudy by to pro Tebe bylo příliš těžké...“